

ECLI:NL:CRVB:2009:BJ4537

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	15-07-2009
Datum publicatie	07-08-2009
Zaaknummer	08-4162 WW
Rechtsgebieden	Civil recht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Ontzegging WW-uitkering tot 1 oktober 2007. Toekenning vergoeding aan appellante wordt beschouwd als inkomsten. Opzegtermijn van twee maanden, lopend van 13 juli 2007 tot 13 september 2007, gevolgd door een aanzegtermijn tot en met het einde van de maand september 2007. De dienstbetrekking van appellante is met wederzijds goedvinden beëindigd, zodat de rechtbank met het Uvw van oordeel was dat er geen korting van één maand dient te worden toegepast. Nu het hier gaat om de vraag of recht op een uitkering als bedoeld in artikel 16 van de WW bestaat, welke vraag voorafgaat aan de vraag of er op grond van artikel 27, derde lid, van de WW een maatregel dient te worden opgelegd, faalt het beroep van appellante op dat beleid.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

08/4162 WW

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

U I T S P R A A K

op het hoger beroep van:

[appellante], (hierna: appellante),

tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 2 juni 2008, 07/3950 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

appellante

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uvw).

Datum uitspraak: 15 juli 2009.

I. PROCESVERLOOP

Namens appellante heeft mr. D.P. van der Veer, werkzaam bij Juridische Dienstverlening Nederland B.V. te Apeldoorn, hoger beroep ingesteld.

Het Uvw heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 3 juni 2009. Appellante is, met bericht, niet verschenen. Het Uvw heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. H. van Wijngaarden.

II. OVERWEGINGEN

1. De Raad stelt voorop dat het in dit geding aan de orde zijnde geschil wordt beoordeeld aan de hand van de Werkloosheidswet (WW) en de daarop berustende bepalingen, zoals die luiden ten tijde als hier van belang.

2. Voor een weergave van de relevante feiten en omstandigheden verwijst de Raad naar de aangevallen uitspraak. Hier wordt volstaan met het volgende.

2.1. Appellante is op 1 oktober 2000 in dienst getreden bij de rechtsvoorganger van [naam werkgever] (hierna: de werkgever). Op 12 juli 2007 heeft zij met de werkgever een beëindigingsovereenkomst gesloten, onder meer inhoudende dat het dienstverband tussen appellante en de werkgever zal eindigen met ingang van 1 september 2007 en dat de werkgever aan appellante een vergoeding zal voldoen van € 55.164,-- bruto, gebaseerd op dertien maandsalarissen. Overeengekomen is dat de gevolgen van de fictieve opzegtermijn voor rekening van appellante komen.

2.2. Ter zake van haar per 1 september 2007 ingetreden werkloosheid heeft appellante een uitkering ingevolge de WW aangevraagd bij het Uvw. Bij besluit van 22 augustus 2007, zoals gehandhaafd bij besluit op bezwaar van 5 oktober 2007 (hierna: het bestreden besluit), heeft het Uvw met toepassing van artikel 16, derde lid, van de WW appellante een WW-uitkering ontzegd tot 1 oktober 2007. Het Uvw heeft de aan appellante toegekende vergoeding beschouwd als inkomsten waarop zij recht heeft in verband met de beëindiging van de dienstbetrekking, welke moeten worden gelijkgesteld met het recht op onverminderde doorbetaling van haar loon tot aan het bedrag aan loon dat zij zou hebben ontvangen indien de dienstbetrekking door opzegging met inachtneming van de rechtens geldende termijn zou zijn geëindigd. Verder is het Uvw uitgegaan van een opzegtermijn van twee maanden, lopend van 13 juli 2007 tot 13 september 2007, gevolgd door een aanzegtermijn tot en met het einde van de maand september 2007.

3. De rechtbank heeft het beroep van appellante tegen het bestreden besluit bij de aangevallen uitspraak ongegrond verklaard. De rechtbank heeft daartoe overwogen dat niet in geschil is dat in beginsel een fictieve opzegtermijn van twee maanden heeft te gelden, die met inachtneming van de aanzegtermijn zou aflopen op 1 oktober 2007. De rechtbank was voorts met het Uvw van oordeel dat alleen in de situatie waarin sprake is van ontbinding door de kantonrechter of bij een ontslagvergunning, verkregen van de directeur van het Centrum voor werk en inkomen, een korting op de opzegtermijn van één maand heeft te gelden. De dienstbetrekking van appellante is met wederzijds goedvinden beëindigd, zodat de rechtbank met het Uvw van oordeel was dat er geen korting van één maand dient te worden toegepast. De rechtbank heeft verder overwogen dat de beleidsregels van het Uvw bij artikel 16, derde lid en artikel 24, vijfde lid, van de WW waarop appellante zich heeft beroepen, en waarin is opgenomen dat het Uvw bij een einde van de dienstbetrekking met wederzijds goedvinden het beleid hanteert zoals hij dat doet bij een beëindiging door de kantonrechter, ziet op de maatregelenprocedure die het Uvw volgt indien sprake is van een benadelingshandeling als bedoeld in het vijfde lid van artikel 24 van de WW. Nu het hier gaat om de vraag of recht op een uitkering als bedoeld in artikel 16 van de WW bestaat, welke vraag voorafgaat aan de vraag of er op grond van artikel 27, derde lid, van de WW een maatregel dient te worden opgelegd, faalt

het beroep van appellante op dat beleid naar het oordeel van de rechtbank reeds hierom.

4. Appellante heeft in hoger beroep haar in bezwaar en beroep ingenomen standpunten herhaald. Daarbij heeft zij benadrukt dat de handelwijze van het Uvw om de duur van de opzegtermijn niet met één maand te korten in geval van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden zal leiden tot een toename van (pro forma) ontbindingsprocedures, hetgeen op gespannen voet staat met één van de doelstellingen van de wetgever bij de herziening van het WW-stelsel per 1 oktober 2006, te weten het terugdringen van het aantal pro forma procedures.

5. De Raad onderschrijft het oordeel van de rechtbank en de overwegingen die de rechtbank daartoe heeft gebezigd en maakt die tot de zijne.

5.1. Nu hetgeen appellante in hoger beroep heeft aangevoerd door de rechtbank reeds op goede gronden is verworpen, behoeft haar betoog geen bespreking door de Raad meer. Het door appellante in 4 veronderstelde gevolg doet aan hetgeen de rechtbank heeft overwogen niet af.

5.2. Op grond van het vorenstaande wordt geconcludeerd dat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

6. De Raad ziet geen aanleiding om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de proceskosten.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door M.A. Hoogeveen als voorzitter en H.G. Rottier en B.M. van Dun als leden, in tegenwoordigheid van M. Lammerse als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 15 juli 2009.

(get.) M.A. Hoogeveen.

(get.) M. Lammerse.

BvW